

[Statsministeren]

man helst skal tro, at nu, hvor vore virksomheder har fået stigende indtjening, går de nok og bruger de penge privat på en eller anden facon og anvender dem slet ikke til at satse på ekspansion, hvilket vil sige investeringer, større produktion og ansættelse af flere medarbejdere. Men i det virkelige liv forholder det sig helt anderledes, end det gør efter de forældede socialistiske recepter.

Vi kan heldigvis konstatere, at vore virksomheders overskud – og derved forstår jeg regnskabsresultatet før skat – i de sidste par år er vokset. Det var også på tide, for i de år – og navnlig de sidste år, hvor vi havde socialdemokratisk regering, 1980, 1981 – oplevede vi jo de uhyggelig mange lukninger af danske virksomheder. De havde for lille et overskud, og mange af dem havde sandelig endog dramatisk underskud.

Men vi har set nu, at virksomhedernes overskud er steget. Det androg 3,6 pct. i 1981, så steg det til 4,2 pct. i 1982, og så steg det til 5,8 pct. i 1983. Det er det sidste niveau, der skal til for at sikre, at danske virksomheder kan overleve og konsolidere sig, og det er det, der skal til for at friste nye folk til at etablere nye virksomheder og arbejdspladser.

Men når vi så prøver sagligt at sætte os ind i, hvad dette stigende overskud er brugt til, ved jeg godt, at det er hr. Svend Aukens kagebog at ville sige, at dette overskud slet ikke er anvendt, som det skulle, det er anvendt til glæde for aktionærerne. Men kendsgerningerne fortæller os – og jeg tager udgangspunkt i Nyt fra Danmarks Statistik nr. 166 – at de stigende overskud ikke er anvendt til udbetaling af større udbytter. I 1981 anvendtes 34 pct. af overskuddet til udbytter, men i 1982 og 1983 anvendtes kun 21 pct. af overskuddet til udbytter.

Hvor er overskuddet så blevet af? De stigende overskud er ganske klart anvendt til konsolidering i vore erhvervsvirksomheder, og det kan man se af – og jeg henviser igen til Danmarks Statistik nr. 166 – at egenkapitalens andel af de samlede aktiver er vokset fra 32,6 pct. i 1981 til 34,6 pct. i 1983. Det har været sårbart for danske virksomheder i mange år, at deres egenkapital var så lille i forhold til deres omsætning og deres risiko. Nu har de fået et stærkere kapitalgrundlag, og det havde de også brug for, for uden det stærkere kapitalgrundlag er der grænser for,

hvilken risiko de kan løbe. Uden den stigende indtjening havde vi ikke oplevet i de sidste par år den drastiske stigning i investeringerne, som nu omsider fører til forbedret beskæftigelse og vækst i vores bruttonationalprodukt.

Jeg siger dette, fordi jeg synes, det står i relation til det helt forfejlede socialdemokratiske krav i dagsordenen om, at vi nu skal pålægge virksomhederne en ekstra selskabskat. Det ville være det forkerte signal at give erhvervslivet på et tidspunkt, hvor de anvender deres stigende indtjening til at skabe vækst.

Jeg må erkende, at hr. Svend Auken ikke var påfaldende positiv i vurderingen af den redegørelse, jeg afgav på regeringens vegne i tirsdags. Jeg er selvfølgelig glad for, at hr. Svend Auken syntes, at jeg var i god form – og det har han også ret i, det er jeg – men han betegnede jo talen som værende uden indhold, og han brugte i forgårs det udtryk om den, at det var en reklametale. Nu behøver det jo ikke ubetinget at være så skidt endda, men det er da rigtigt, at jeg har fundet grund til at udtrykke tilfredshed med de resultater, regeringen har opnået i sin første toårsperiode, og vi har endnu kun haft de to år, men jeg synes ikke, det var en reklametale i den forstand. Bevares, man kan måske for at bruge fagsprog sige, at det var en rimelig – er det ikke sådan, det hedder – lovprisning af egne produkter. Jeg undlod i alt fald at sammenligne med det konkurrerende socialdemokratiske produkt, og jeg beder om, at man opfatter det som en udpræget elskværdighed.

Men så vil jeg sige – for jeg synes, hr. Svend Aukens tale var så sort – at man skal lade være med at tegne Danmarks situation mørkere, end den reelt er. Det er forkert, og det vil skade os, hvis man fortier de positive træk i udviklingen. Det hele er ikke gået godt, og det har jeg også redegjort for i åbningstalen, men der er grund til at fremhæve, at vi har fået vendt udviklingen på så mange måder i løbet af de to år.

Hr. Svend Auken synes, jeg er så skrækkelig optimistisk. Jeg er nu ikke sikker på, at det er det værste. Man kan næsten ikke lede en regering uden at være optimist. Hvis man ikke selv er optimist, hvordan skulle man så kunne overbevise andre om, at man fører den rigtige politik? Jeg tror i og for sig, at